

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.8. Expedit vt vnus moriatur. Ignis fuit hæc sententia Pharisæorum, qui succendit Hierusalem, vt descripsit Ezechiel.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

omnis vitæ experies : hoc est, sine templo, sine Rege, sine Sacerdote : iam enim in se hæc illa Synagoga vitam perdidit, atque inter vndas gentium submersa contemnitur, vt nec locum habeat, quem sibi proprium queat vendicare. Quanta confusione replentur? *Disperge illos in virtute tua. Ecce manum validam.* Quis hoc, nisi Deus potuisset efficere? verum quomodo sic populum electum dilectum & filium suum acriter excepit? cur omnem illi honorem abtulit & nominis dignitatem? primo: certum tibi sit hoc illi euenisse in tanti sceleris penam, quod Deum occidere præsumperit, scias hoc Deum esse iustum huius operis effectorem. Secundo time: *Noli alium sapere:* Si namque sibi proprijs ac naturalibus non peperit misericors: quid tibi speras euenturum aduenæ incerto & peregrino? *Si naturalibus ramis non peperit &c.*

XIV. Arbitror Apostolum spectare facinus Regis Saul. Copias suas militares colligit Naas Rex Ammonitarum & corona cingit militari labes Galaad: animo deponendæ illi, viribus infirmatur, suppetias recurrent à populo Dei: quo audite hoc: *Omnis populus leuauit vocem suam & fleuit.* Accurrit Saul electus Rex ex agro deducens boves, interrogat quid hoc rei? *Quid habet populus quod plorat?* etenim hoc optatæ Regis minus est, cum populum videt afflictum de ei succurrendo cogere concilium. Respondetur illi: tristibus populum afflictum rumoribus ob incurSIONEM factam per Naas Regem Ammonitarum, cui resistendo copiarum postulabantur auxiliares. Audit hæc Saul, & spiritu charitatis accensus Zeleque feruens in Ammonitas: bellum illis indicere pronuntiat: vt autem populum excitet ad pugnam animosam & intrepidam, boves suos membratim dissecat, partesque eorum cunctis remittit populus in hæc verba: *viuit Dominus: Quicumque non exierit, & secutus fuerit Saul sic fiat bobus eius; vt autem populus facinus hoc Regis conspexit, quod boves scilicet proprios ipsis spectantibus membratim diuisisset, hortor nimius timorque maximus omnes arripit: hoc enim est, Timor Domini inuasi populum: Vnde confestim conueniunt de Israel trecenta millia, & de Iuda triginta millia: omnes leones feruentissimi: quocirca in apertam fugam compulerunt Ammonitas. Bove Deus. Quid non effecit, quod Rex præsentis populo proprios occidit boves? Quid faceret si proprios iugularet filios? O quanto te debet timore percellere, dum Deus te spectante, proprios mactat boves (id est populum suum) quos Hieron. Bapt. de Lanua, Tom. III.*

membratim diuisit & dissecat, eum tamen ramis essent naturales, populus electus, quem semper vt filium fouerat charissimum. Alta mente perpende quid tecum sit astutus? & si proprio filio non peperit, in extirpationem peccatorum: quid tibi facturus est inimico, extitaneo, aduersario? cave tibi, dum supplicium attendis quod Deus de proprio sumpsit filio in tuorum potiam peccatorum. Quomodo te excipiet? an pariet?

§. 8. Expediit vt vnus vnus. Ignis fuit hæc sententia Pharisæorum, qui succendit Hierusalem, vt descripsit Ezechiel.

IN prædictis hoc eleganter descripsit Zacharias, sed stylo non inferiori Deus per Prophetam Ezechiel præcipit illi vt primo pennisillo delineet in luteo latere ciuitatem Ierusalem, templum illius, turrets, palatia, fora, plateas, fontes, domus, murorum circuitum: deinde ait illi, *Sume tibi gladium acutum radentem pilos & duces per caput tuum & barbam;* non capio: qui fieri potest, vt quis sibi nouacula caput radat & barbam? sit ita: quid de illis faciendum? cunctos assumes, & iustissimo pondere in tres equaliter sic diuides partes, vt ne vnico capillo vna superet alteram. Fauet mihi Deus, quam debet hoc pondus esse iustum vt vnus capillus plus vel minus bilancem declinet in alteram partem: tres illas partes cum sic diuiseris, vnam harum in medio combures ciuitatis, hic in cineres redigetur, alteram discindes forcipibus circumcirca ciuitatem vt ibidem in nihilum conuertatur: tertiam in aëra disperges, quam vento raptam stricto persequeris gladio; ceterum ex illis paucos colliges eosque vellis tunc sinitrix alligabis: deinde eorum præcipuos collige, & in medio illius colloca lateris, in quo Ierusalem descripsisti, vt sint velut in medio eius, ignemque succende: hæcbit autem videre ex hoc nec veltigium quidem illius remanere Ierusalem, nec lineam nec vllum indicium. Ita textum explicat modernus auctor satis conformiter sententiæ D. Hieronymi.

Plura sunt hæc mysteria quam verba & superant Sacramenta litteras, passim notum est quod per caput Prophetæ, subintelligeretur Ierusalem, quæ caput erat populi Dei sita in altiori loco, de qua ait Isaias: *Vinea facta est dilecto meo in cornu filio olei.* quasi dicat in loco præcelso & alto & frugifero: sic enim alia littera declarat, *In loco* K k k k k k *excelsi-*

Allegoria de Ezechiele radente pilos suos. Ezech. 5.1

II. Per crines
cines in-
telligun-
tur.

Isa. 15. 2.

Isa. 7. 20.

III. Iudæi tri-
plici mo-
do puniti
sunt.

IV.

Prauum
consilium
cōsulenti
In Mira.
Eccli. 27.
31.

excesso & uberi: & sicut caput, superior erat in medio mortalium, sic declarat ipse Deus dum ait: *Isa est Ierusalem, in medio gentium posui eam & in circuitu eius terras.* Eius habitatores erant crines qui ex illa nascebantur &alebantur: & phialis est Sacra Scriptura, quando Deus indicabat se velle civitatis civitatem delere habitatores, illud hoc symbolo declarabat quod raderet illis capillos: *In cunctis capitis eius calvarium, & omnis barba radetur.* Hoc Deus acturus erat in poenam peccatorum illius civitatis: nempe, quod novaculam esset sumpturus crinesque deraturus. Novacula hæc intelligitur Nabuchodonosor, sic enim vocante Propheta Isaia: *Radet Dominus in novacula condantia caput, &c.* Accurrit Tyrannus ille ex singulari diuinæ iustitiæ præscripto contra Ierusalem omnesque rasit capillos: quia omnibus ipsa nuda spoliatur: potro licet tam innumerabilis esset populus, ne credideris supplicium hoc iniustum fuisse cæco vt dicitur, verberare, cunctosque Deus non rite perpenis eorum criminibus hæc poenā multauit: etenim illatera esset capillorum: quidam eorum intra civitatem sunt incendio consumpti, alij mortui & gladio cadente circa civitatem membratum diuisi, alij verò turbiue furente potestatis Nabuchodonosor abducti captiui in Babyloniam, quos tanto metæ percussos abduxit, quo semper percellerantur, ac si post se mortem & gladium cernerent irruentem. Misera hæc captiuitas annis durauit septuaginta. Illis euolutis, ex ipsiis qui captiui fuerant collegit quosdam, non omnes: etenim maior pars eorum in illa mansit regione, quæ captiui fuerant & se per quatuor mundi cardines diuiserunt: quosdam dumtaxat Deus reduxit in Ierusalem in diebus Eisdæ Sacerdotis: ipsos autem conseruabat non in manibus, non in brachijs, non in humeris, non in pectore, non in cingulo, sed in simbria vestimenti sui id est humanitatis suæ, quæ ex illis erat ori-tura: nam in eum sinem fauebat illis, fouebat illos & amplectebatur: ita vt terram illam & civitatem denuo repleverint.

Potro tandem eo res deuenit, vt eorum præcipui igne inuidiæ exarserint avaritiæ & tuberculorum in medio eius, hoc est in consistorio Ierusalem. Prauum consilium in damnum eorum, ait nocet. Plutarchus: *Consilium malum, consilium pessimum.* & Salomon *Faciens nequissimum consilium Eccli. 27. super enim deuoluitur.* Consilium quod satrapæ in perniciem Daniels regi suaserunt, Deo: rerum moletatore, in ipsorum celsit & puerorum &

vxorum damnum irreparabile: *Consilia enim* (vt Orat. de credo Diuo Basilio) *qua contra bonos mores dan-tur in propria capita eorum, qui consulant, re-tynd.*

Ingreditur Aman Regi locuturus & consilium propositurus, sibi suggestum in necem Mardochæi, quatenus executioni mandaretur: dum autem sibi persuadet, interrogante Rege ab eodem, quod fidelissimus illi feruus atque incorruptæ fidei subditus deberet honorari, non alium quam se à Rege intendi vt honoraretur dignitate & præmio sibi conueniente decernit Rex; vt eadem ipsa dignitas ac præmium, Mardochæo conferatur, & in concessu totius populi, perque omnes vrbes plateas honoretur: ipse vero Aman eidem illi paribulo, quod Mardochæo præstiterat affigetur: *Qua contra bonos mores dantur consilia, in propria capita eorum, qui consulant, redundant.*

Quantum consilio illos ridet D. Ioann. igne consumi: *Quid facimus quia hic homo multa signa facit &c. ascendit ignis hic ad summum vique verticem.* Quenam hinc orta sunt? quod ex eo tota Civitas exarserit, tunc illius, templum, diuitiæ, Palatia, domus & murorum ambitus: quia in condignam mortis Saluatoris poenam atque tam horrendæ iustum nequitiæ supplicium, suum illis Dominus auxilium subtraxit, & suæ tuissimam dicit propugnaculam defensionis. Quocirca fas erat Romanis nullo resistente illam intrare civitatem & funditus euertere: quatenus illud Christi vaticinium impleteretur, quod offensus lacrymis illis pridem prædixit: at: quod scilicet ex tot pulcherrimis & pretiosissimis structis ædificiorum templo, palatio, turribus, atque murorum circuitu lapis super lapidem non remaneret non subuersus illudque accidit quod ait D. Augu- D. Ave- stinus: *In historijs legimus, quod tunc cricis cen- Ser. 204. tena hominum milia ex Iudeis fuerint Hierosoly- de temp. mæ congregata, ex quibus ferro & fame undecies To. 10. centena milia legimus esse consumpta, & centum V. milia iuuenum Romanos perducti sunt in triumphum: Quot pe- duobus enim annis obsessa est ciuitas illa, & rari- ruerint in- vltima rit ipsa cadauera coaquarentur. Hæc ipsa sententiâ Romano- rum obfi- proprium sibi damnum conciliarunt; hic ignis fuit qui miseris illos consumpsit, Expendit D. dione, Augustinus quod Dauid illos Spiritu prævidetur prophético & opinatur præfatus Doctor esse quod- dam*

dam colloquium Davidis cum Indis in concilio
 contra Christum congregatis; iam locutus
 est de illis Psalmo secundo. *Quare fremuerunt
 gentes, & populi meditati sunt inania adversus Do-*
minum, & aduersus Christum eius; videtur hic
Dauid iurare concilium & coadunatos sub præ-
sede Caipha his verbis alloqui: Si verè vitique in-
fernam diligitis; rectè iudicatis filij hominum. Re-
ctè vocat illos Filios hominum, & non Dei, nec
Abrahæ: etenim considerat eos esse, qui bus iam
dixerat: Filij hominum vsquequo graui cordes quo-
sine ducti concilium intratis? an forte, vt ea
quæ sunt iustitiæ boni publici decernatis? si hæc
ita sunt, rectè iudicatis, eo animo conuenitis quo
vultis declarare iustitiam: vt quid ergo ore tan-
tam profertis iniquitatem; an vos ipsi non dicitis:
Ita homo multa signa facit? an quid ab ipsa
conuicti veritate ore vestro eius fatemini mira-
culat: igitur hoc scitote, vos ad rectum ferendâ
de eo iudicium esse constitutos, at cor vo is est
peruersum: Etenim in corde iniquitates operamini
in terra. Non est in corde vestro, qui moueat,
plana nisi veritas: interim peccata peccata cumu-
laris: iniquitates manus vestre conuertunt. Funem
ex pluribus torquetis flagitijs. Iam vos video vt
aspicis indignatos: Indignatio eorum secundum sim-
ilitudinem serpentis obturantis aures suas, qua
non exaudit. Quocirca sic Diuus Augustinus:
Attendite fratres, non vnicuique datur similitudo
de scriptura laudatur ipsa res, sed tantum inde
similitudo trahitur, non enim laudauit iniquum
iudicem, qui noluit audire illam ueritatem, qui nec
Deum timebat nec hominem reueletur, & tamen
inde similitudinem Dominus traxit, nec illum lau-
dit: dicitur pigrum qui tres panes non per amicitiam de-
dit potentis, sed tadio uictus, & tamen inde simi-
litudinem dedit: de rebus ergo non laudandis tra-
huitur secundum quendam modum similitudinet.
Alpides suis conclusæ antris veneno abundant,
non audiunt: imo refugium & execrantur in-
cantatorem, qui prælijs suis ac clamoribus
cas conatur euoca e. Qui agunt? anres sibi ob-
stant vnam terrâ, cui se allidunt, alteram vo-
ro cauita: Marsus incantat, vt educat aspidem de
tembrisa cauerna, vitique in lucem vult educere,
illa autem auando tembras suas, quibus se inuolu-
ta occultare dicitur recusans exire, & audire illas
voce, quibus se cogi sentit, alludit vnam autem
terra & de cauda obrurat alteram, ne audiat vo-
cem medici incantantis sapienter quid sit hoc vult?
in cauda posteriora vitique intelligenda. O vos
apertes, venienu nempè turgidi in obscuro mali-

tiæ vestræ latentis cauerna, quos supremus ille
 medicus & incantator inle querit educere; nec
 miremur vocari illum incantatorem: quod enim
 legimus: Ego lactabo eam. Alij legunt: Incantabo
 eam. Si præberent aures, sanarentur: sed autem
 vnam animæ suæ terræ affigunt id est boni affi-
 ciuntur temporalibus, & alteram caudâ obtu-
 rant, illo posteriori: Venient Romani & tollent lo-
 cum nostrum & gentem. O Miseris miseriores, hoc
 agite: Vt Deus conterat dentes in ore ipsorum:
 prateritis suis peccatis delictabantur & præsentem
 vitam nolebant admittere: vnam autem claudebant
 ex delictatione præteritorum, aliam ex delictatio-
 ne præsentium: ideo nolebant audire: nam vnde
 est illud. Si dimiserimus eum sic, venient Romani
 vitique nolebant venire, ad terram colliserunt an-
 tem suam & ideo audire noluerunt illa verba me-
 ditata. & sapiente. Vnde hanc protulere senten-
 tiam: Expedat, vt vnus moriatur homo. O per-
 duelles & sediti, si! Deus conteret dentes eorum
 in ore ipsorum. Quid est in ore, ipsorum? vt ore
 suo sententiam pronuntians, coegit illos ore suo
 sententiam dicere.

His conformiter refert Diuus Augustinus
 quandam inductionem: illi Christum mordere
 conati sunt sententia suæ dentibus: sed illis ip-
 sis oris eorum dentibus ipsos mordet: videamus il-
 los accedentes Christum & de tributo versipelles
 interrogantes: Si licet, & si nos infferit persol-
 uere, dicemus esse malitiam nostram gentis: si
 dixerit nolite persolvere, tenemus enim quod con-
 tradixerit nos deuotos esse Cesari: talem bicipitem
 laqueum quasi capiendâ Domino proposuerunt. Sed
 ad eum venerunt, qui nouerat conterere dentes eorum
 in ore ipsorum ostendite, inquit, mihi numisma
 hoc. de tributo soluendo cogitatis, iustitiam face-
 re non vultis, concilium Iustitiam queritis. Si
 verè vitique iustitiam loquimini, rectè iudicatis
 filij hominum, nunc autem quia alia loquimini,
 alia iudicatis, Hypocrita estis quid me tenta-
 tis? ostendite mihi numisma & demonstrauerunt
 ei: & ille non dicit: Cesari est, sed interro-
 gat cuius est, vt eorum dentes in ore conterere
 ret, querente illo dixerunt, Cesaris, iam nunc
 conteret dentes, in ore ipsorum; reddere qua
 sunt Cesaris Cesari, queris Cesar imaginem suam,
 reddite: queris Deus imaginem suam reddite,
 non perdat ex vobis Deus nummum suum: non
 perdat ex vobis Cesar nummum suum. Ita
 que confingit dentes eorum in ore ipsorum,
 sic vt: Nemo amplius ausus sit aliquid interroga-
 re.

Of. 2.
 14.
 VIII.
 Lucæ
 orum
 percut
 ta ne-
 quitia.
 IX.
 Chri-
 stus
 cōtri-
 uit de-
 tes eo-
 rum
 in ore
 ipsorum.
 Pro.

Prosequitur idem propositum Augustinus quādo à Christo p. reuocati sunt: In qua potestate, *Mat. 21.24.* Et ego interrogabo vos unum sermōnem. Bap-
 tismas Ioannis unde erat: vsq; quid responderent
 contra illos esset, noluerunt dicere, ex hominibus
 timentes homines, ne lapidarentur ab ipi: quia
 Ioannem Prophetam habebant: dicere de caelo plus
 formidabant, ne saterentur ipsum Christum, cui
 Ioannes testimonium perhibuerat: Responderunt,
 nescimus. Illi calumniam preparabant interrogan-
 tes, in qua potestate, Et vsq; diceret, Christus
 sum, quasi arrogantem, & superbum inuaderent,
 noluit dicere Christus sum sed quāsum de Ioanne,
 Et. Illi non sunt ausi reprehendere Ioannem ne oc-
 ciderentur à populo, nec dicere verum dixisse Ioan-
 nem, ne diceret eis credite illi, obmutuerunt di-
 centes se nescire. Tam mordere non valabant con-
 tritui dentes eorum in ore ipsorum. Idem prosequi-
 tur de Pharisaeo quando de Christo tulit hoc iu-
 dicium: Hic scisset Propheta, Et. Verumtamen
 patuit hoc clarius in hoc concilio. O Nebulo-
 nes: quā acutos in Christum dentes ostendi-
 tis: mordete: nam vestros ipse in ore confin-
 get dentes: quandoquidem per hanc eandem
 sententiam à vobis in illum pronuntiatam, vos ip-
 sos perdet, consumet, & euertet: deinde addit:
 Malas Leonum confringet Dominus. Erant ipsi po-
 puli Iudaici Leones: iam eorum molas confre-
 git id est, vires enervauit: Ad nihilum deuenient
 tamquam aqua decurrens. Decidente pluuia per
 canales defluit aqua, pluuia suspenditur, aqua
 praeterfluit, folique remanent lapides: Sicut cera
 que fluit auferuntur: igne concupiscentia suae
 delentur & liquecent: Super coccaus ignis & non
 viderunt solem: illos considera quam excitali-
 ter coram tali luce & tali sidere. Sed vnde hoc?
 quia in ore proferebant iustitiam & in corde
 eclabant iniquitatem. Hoc est quod agitis. Fla-
 gitiofi atque in vobis Dauidis implebitur otacu-
 lum: nam cum omnes adhibeatis vires neruosi-
 que intendatis, vt patietem propellatis incli-
 natum: ipse vos omnes conteret & ossa cun-
 ctorum destruet, quō fiet, vt tantā lapsuri
 sitis ruinā vt caput amplius attollere nequeatis:
Pf. 61. 4. Quosque irruis in hominem, interfecit universi-
 X. vos tamquam paruos inclinatos & maceria de-
 propria pulse.
 Hoc vaticinus vobis Christus prænuntiauit:
 dum diceret: Super quem ceciderit lapis iste, con-
 teret eum: Spectans illud praclarum Isaiae vati-
 cinium: Propterea erit vobis iniquitas haec, sicut
Mat. 21. 42. interruptio cadens, & requisita in muro excelso,
Isa. 33. 33

Et. & comminuatur sicut conuertitur lagenā figuli
 conuisione perualida, Et. non inuenietur de frag-
 mentis eius iesta, in qua porietur igniculus de tu-
 cendio, aut haeriat parum aqua de fouea. Ex
 praedictis posse iudicio declarari quaedam eiusdem
 Isaiae verba: Vt, qui praedixit, nonne & ipse pra-
 daberis? & qui spernis, nonne & ipse sperneris?
 cum consummaveris depraedationem depraedaberis:
 cum fatigatus deserti contemneris, contemneris.
 Mytica sunt haec verba, & nonnulli ea dicta au-
 tumant Regi Assyriorum, in quo completa esse
 conspiciunt: alij vt dicta diabolo: alij vt dicta
 Iudaeis: opinor ego illa à Spiritu Sancto omni-
 bus inuata. Regi Assyriorum, velut in figura:
 diabolo & Principibus Iudaeorum sicut in figu-
 rato. Pari gressu parique animo diabolus & hoc
 concilium Christum impugnant. Omnes vt
 furibundi canes, quatenus suam hanc certam
 humanitatis Christi comprehendant: eorum ne-
 gotium in hoc Concilio ad summum peruenit
 fastigium: vt in principio diximus. An ad vlti-
 mum verticem vestra processit malitia vt illum
 capiat: ex hoc ipso vos capiemini. Hoc etenim
 est: Cum consummaveris depraedationem depraede-
 beris. Ad vestram propeitate venationem, vos ipsi ve-
 natione capiemini: Christum contemnite, illum
 infami Crucis patibulo suspendendo velut homi-
 nem Reipublicae vestrae perniciosum: hinc enim
 vile etis toti mundo perisema: Qui spernis,
 sperneris. Quando fatigati & afflicti in persequen-
 do Christum in concilio vestro onus vobis impo-
 netis, dicendo: Quid facimus quia hic homo &c.
 tunc per vniuersum mundum summam vobis ac-
 quiretis ignominiam. Haec ipsa mors, vos ipsos
 interficiet, haec ipsa ignominia vos ipsos modo
 reddet infames & ignobiles, quales vix vlli fue-
 runt, hic erit conciliabuli vestri in Christum ef-
 factus: etenim. Qui habuit in caelo irruerit eos, *Pfal. 24.*
 & Dominus subsannabit eos, & in favore suo con-
 turbabit eos. Quid illi nequam non effecerunt in
 Christi detrimentum: sed humens eorum incidit
 omne pondus: hoc etenim est principium ma-
 lorum operum: vt quidquid delinquit iniustus,
 sibi delinquat sic audio Dauidem: Dixit iniustus, *Pf. 33. 1.*
 vt delinquat sibi: sic legit D. Ambrosius, & nos
 alias diximus.

Completeretur illud de psalterio: Gladus eorum
 intret in corda ipsorum. Ipse gladus, Domine mi-
 quem in te denudant illos transfodiat. Agito,
 amice, quidquid animo sederit contra Deum,
 tuis indulgeto delicijs: ad nominis eius igno-
 miniam: & tuas augeto facultates ex pauperum de-
 gradatio-
 22
 Pf. 36. 15.
 XI.
 iniustus
 sibi maxi-
 me nocet

demidatione: tuae studeo dignitati, mendacijs, dolis, & proximi calumnijs atque detrimento: sed hoc persuasum sit tibi, quod eo ipso ad tuam properabis ruinam & proprijs nominis infamiam. Oculos ad inferna demitte, ut eos Vates Ezechiel inclinavit, quem Deus in Spiritu eo adduxit ut damnatos omnes intueretur: atque se vidisse illos *Cum armis suis*, id est suis ipsijs armis ibidem captivi tenebantur. Hunc eo traxit sua avaritia & inexplebilis habendi cupiditas, quæ per fas & nefas opam suarum studuit incrementis: qua de causa ibidem extrema laborat & laborabit in æternum inopia. Hunc eo detulit propria sensualitas: etenim carnis semper sectatus est delicias: idcirco flammam patietur ardentissimas quas ipsum cælum nunquam videbit extinctas: alium eo propria deiecit ambitio, qui ut sua satisfaceret præteritioni in varios dilapsus est pecculatus & nequitas: hunc perpetua detinet abiectione & ignominia Luciferi subditum, à qua servitute nunquam liberabitur. Tuas sectare voluptates, tuisque per omnia appetitibus faue inordinatis, ignis concupiscentiæ tuæ flagret ardentissimus: hic etenim te in perpetuum consumet tuisque futurus est carnisæx perpetuus, tua confusio, tua poena, tuaque damnatio.

Ezech. 32.
27.

XII.
Nūquam
vitendum
est medijs
pervertis.

Prov. 12. 3.
D. Chryl.
Hom. 2. in
Epist. ad
Epist.

(a) Non
cetera esse
a martillis

Apertus nobis pareret campus, ut argumentum exponeremus, quod sæpius nobis Sanctissimi Patres proponunt, quodque velut tuarum deberes actionum collocare fundamentum: ut namquam agas aliquid, vel medijs vitarijs iniustus aut pervertis, quibus tua compleas desideria, & proposita prolequaris, & tuam promoveas dignitatem; etenim vero verius est, quod ex eo ipso tibi ruinam damnumque conciliabis. Audi Spiritum Sanctum: *Non roborabitur homo ex impietate.* Hic proponit D. Chryl. Chryl. concionem parentibus peritalem, qui quatenus filijs suis Crasti cumulerent opes, medijs vitantur pervertis, iniustus, Deoque contrarijs. An hoc agis: igitur eo ipso tibi, ut verum pronuntio, non hoc felicitatem sortietur effectum: (a) *Si filijs vis iradere divitias, posside iustas, si vlla tales sint: hæ enim manent stantque firma ac stabiles que autem non sunt huiusmodi, cito pereunt.* Quid familiam summi subvertit Sacerdotis Heli, nisi inordinatum illam conservandi desiderium? Ideo namque suos noluit contristare filios, ne ex merore deficerent: unde latam hinc sumperunt peccandi licentiam, & gravibus Deum irritandi sceleribus: adest Dominus, illic per Prophetam puerulum adhuc & minorem Samuelem significat: quod ex ea causa domus illi deleatur, nec

in ea successor vivet, qui non morte hinc excederet immatura: *Non eris senex in domo tua.* 1. Reg. 2. *omnibus diebus, &c. Et parv magna domus tua morietur, cum ad virilem ætatem venerit.* Quid plura? hanc Spiritus Sanctus sententiam statuit ut irrefragabilem: *Iustitia elevat gentem, misericors autem facit populum peccatum.* Vnicum sufficit peccatum quod plures exterminentur populorum nationes & familiæ: etenim vnicum peccatum causa fuit, ut plures regni Saul interirent familiæ: tu videris, an plura possint vnam peccata deletæ familiam.

§. 9. Principum malitia civitates evertit, sicut horum perdidit Hierusalem.

EX prædictis liquido probatur radicem & principium efficax eversionis Ierusalem fuisse malitiam Principum & Republicæ rectorum de quibus latè ob in præmissa Prophetia vaticinatur, illos ipsos fuisse qui: *In furore suo suffoderunt murum.* q. d. ianiam illi aperuerunt & planam præbuerunt Romanis ingressum, quando illam evertiri convenerunt. Optima nitebatur Apostolus ratione, quæ cunctis præscriberebat fidelibus, ut illud imprimis & præ ceteris curarent, ut preces fundere pro Regibus, Principibus, Gubernatoribus, & omnibus republicam administrantibus: *Obsecro primum, orationes fieri, obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones: pro omnibus hominibus, pro Regibus & omnibus qui in sublimitate constituti sunt: ut quietam & tranquillam vitam agamus, in omni pietate & castitate.* Nouerat Apostolus medium efficacissimum à Christo Domino Ecclesiæ traditionem ad necessaria quæque obtinenda esse orationem: quodque sufficienter dicitur, providisset, suosque fideles præmunisset, licet omni videretur subsidio destituti, illa scedula deprecatoria, his concessa: *Petite & accipietis: & quicquid orantes petitis, credite, quia accipietis & fiet vobis.*

Cum cerneret quam esset republicæ necessaria Reges esse Principes & Præfides, tales quales muneris convenit: statuit ac decrevit ut hæc inter primas numeretur sollicitudo, quæ pro ipsis Deum ceteri deprecetur: ut autem eleganter notat Divus Ambrosius præfata verba dilucidans, non satis fuit Apostolo petere tales quales orationes, sed omnis generis, & omnibus partibus absolutas: has etenim his expressè nominibus: *Obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones.*

23

I.
Apostolus
cur iubeat
oratio-
nes fieri
pro supe-
rioribus.
1. Tim. 2. 1.

III
Lib. 6. de
Sacr. c. 5.

kkkkk 3